כה.

דשחט אמה ואח"כ ערפה (ש) דעריפתה זו היא שחיטתה כדאיתא ים פרק שני שעירי (יומא דף פד.) דחייתו ללוק זו היא

דהתם אין בברייתא ושחטה רק בעי

לאשכוחי ביה מחוסר זמן במשתלח:

הא איתפרא לה מחיים. ול״ס ומה

שלא נשחט יצא וירעה ויש לומר דיש

לנו לדמויי עגלה ערופה לאשם חלוי

שבאה לכפר הספק שעל ספק באתה

מתחלה כיפר ואם כן דמיתסר מחיים גם

החר שנודע באיסור הראשון עומדת:

תנאי היא נאמר מכשיר ומכפר

בפנים ונאמר מכשיר ומכפר

נאסרים

בכך והרי אשם ודאי דנודע עד

מכשיר וכו׳ז. ו) חוליו מח: זבחים עז. לעיל יח, ז) [עי׳ לעיל ח.], ה) ויומא פה:ן, ע) לעיליח:, י) צ"ל יל של,

הגהות הב״ח

(h) גמ' אינה כן אם עד: (c) שם משנה וככל שעה שילה והוא היה: (ג) שם מי שכל על ידו ספק: (ד) שם מפני שמכשרת כל"ל ומיבת בהך דקידושין סתס: (מ) בא"ד ל"ל מוזה אשר לא (מ) באד ליינ מוזה אשר לא מלכלו לרכות: (() בא"ד ול"ח ומוזה אשר לא מלכלו היכי משממע מיניה ליסור וכו' וי"ל דכיון דגלי:

רבינו גרשום בהנאה: עגלה ערופה אימתי נאסרת בהנאה רב המנונא אמר מחיים. משעת ירידתה לנחל איתן: השוחט פרת חטאת כו' ר' שמעון פוטר משום אותו ואת שאינה ראויה לאכילה לא שמה שאינה ראויה לאכילה לא שמה שחיטה רמטור ורבנן מכרי שמה שחיטה רמטור ורבנן מכרי שמה שחיטה רמטור ורבנן מכרי שמה אסור בתואה ולא קודם: אמאי אסור בתואה ולא קודם: אמשה קודם האכתי אינה אסורה בהנאה: וכי דאכתי אינה אסורה בהנאה: וכי במקום עריפה היא דשחיטה במקום עריפה ייא דשחיטה והותנן הכשה בפרה כוי. אישתויק, אוסרתה בהנאה כמו עריפה: אוסרתה בהנאה כמו עריפה אישתויק אוסרתה בהנאה כמו עריפה אישתויק אוסרתה בהנאה כמו עריפה שמעון, סבר המנונא? אמרילה דרי אמר בפרה כוי. אישתויק אמר רבה: לבתר דנפק: כה מנונא? . כשירה ושחיטתה היא אוסרתה בעריפה ולא הויא שחיטה בנו פוז יולא יוו א שודטוו ראויה: ורב המנונא סבר. א"כ לא נשתמיט וכו'. אלא לאו ש"מ מחיים אסור בהנאה ובהכי פליגי כדאמינא: אמר רבא מנא אמינא לה. דלאחר עריפה אסור בהנאה: מדתנן עגלה וכו׳ אלא אם עד שלא נערפה נמצא ההורג תצא ותרעה בעדר ואי אמרת מחיים כר. תני אם עד שלא נראית לעריפה כלומר אם קרם יידרות לנחל איתן שנראית לעריפה נמצא ההורג תצא ותרעה כעדר. מאחר שירדה שנראית לעריפה אפרי מחיים אסורה: ואי סיד מחיים אסורה היכי אמר כיפרה ספיקה הא עדיין שנומצא נערפה ואמא תקבר. אמר לך רב נתיפה ואמא תצא ידאמרי המנוצא תנאי היא ואנא דאמרי כתאי תנא דכי רי ישמעאל: נאמר מרשור אורים ביידר אורים ביידר אינו אנא דאמרי מרשור אור אורים ביידר אינו אנא דאמרי מרשור אור היכר ביידר שמעאל: נאמר

גבול שמעמי. מאימתי נאסרת: ל' שמעון פוער. מאותו ואת בנו: אבאי פשר ר"ש שחיבה ראויה היא. הקשה הר"ר משה גאו לישני יד א מיי ופיי מהלי רולם הלכה שחיעה שאינה ראויה. באכילה כגון הא דאסירא באכילה דהא מחיים נאסרו כולן: אמאי פער ר"ש שחיעה הראויה. לאכילה היא: וכי מימה קסבר ר"ש עגלה בשחיטה כשרה. לכפרתה והויה לה שחיטה שחיטתו ויש לותר דתכל מקום לה היה לו לתנה יש לקרות ושחטה שאינה ראויה לאכילה (ו) שוז ומשמע

דשחיטה במקום עריפה קיימה: יו הכשר בפרה. בפרה אדומה: אינה כן. יח באשםי חלוי דבהא לא פליגי רבנן אם עד שלא נערפה חלא ותרעה בעדר: הא איתסרא מחיים. כשירדה לנחל איתן: עד שלא נראים לעריפה. דלא ירדה לנחל איתן: משנערפה מקבר במקומה. נערפה אין לא נערפה לא: סנאי היא. אי אסורה מחיים אי לא דתנא דבי רבי ישמעאל סבר מחיים אסורה: מכשיר בפנים. אם מצורע: מכפר. (t) הטאות ואשמות: מכשיר בחוץ. לפרי מלורע: מכפר בחוץ. שעיר המשתלח ועגלה ערופה: מה מכשיר האמור בפנים עשה בו מכשיר. אשם חלורע כחכפר כשאר חטאות ואשמות: אף מכשיר ומכפר החמור בחוץ עשה בו מכשיר. לפרי מלורע דאסורין בהנייה מחיים כמכפר בשעיר המשחלח ועגלה ערופה. אלמא סבירא ליה דעגלה ערופה . מחיים אסירא דכי היכי דגמר מכשיר ממכפר ישו יליף מכפר ממכפר עגלה משעיר ושעיר ודאי אסור מחיים כשאר קדשים. והכי מפרש במסכת קדושין בשילהי החיש מקדש (דף מ.): בותבי' עד שחכנם (ח' לבים הספק. ושאר ימות השנה הוא דאיכא למיחש בספק שמא חטא ס או שום עון או לאו אבל השתא ליכא למיחש דהא כיפר יום הכפורים: גבז' להגו עליו. מן היסורין עד שיוודע לו: דלמא אשם פלוי. מדקיל כולי האי דאתי על הספק איכא למימר נמי דדינו כעולה ושלמים דאתו בחובה כגון עולת ראייה ושלמי חגיגה ואתו בנדבה אשם תלוי נמי אתי בחובה ובנדבה: גליון מאי טעמא דרבי אליעור אי סלקא דעתך חובה כו'. מאי טעמא דרבי אליעזר דאמר אשם חלוי בא בנדבה היינו טעמא דאי ס"ד חובה הוא בא אם כן כי מתיידע ליה ודאי אמאי מייתי חטאת והלא כבר ילא ידי חובתו אלא ודאי נדבה הוא כדורון עולה ושלמים. עכה״ג:

לא"ר ינאי גבול שמעתי בה ושכחתי ונסביז 🕫

חברייא למימר "ירידתה לנחל איתן אוסרתה אמר רב המנונא מנא אמינא לה ידתנן השוחם פרת חמאת ושור הנסקל ועגלה ערופה ר"ש פומר וחכמים ימחייבין בשלמא לדידי דאמינא מחיים בהא פליגי ר'ש ורבנן דר"ש סבר שחימה שאינה ראויה לא שמה שחימה ורבנן אמרי שחימה שאינה ראויה שמה שחיפה אלא אי אמרת לאחר עריפה אמאי פמר ר"ש משחימה ראויה היא וכי תימא סבר ר"ש עגלה בשחימה כשרה יוהתנן כשר בפרה פסול בעגלה יו ערופה פסול בפרה כשר בטגלה טרופה פרה בשחימה כשרה בטריפה פסולה עגלה בעריפה כשרה בשחימה פסולה אישתיק לבתר דנפק אמר מאי מעמא לא אמינא ליה דר"ש סבר עגלה בשחימה כשירה ורב המנונא אמר לך לא נשתמים תנא דנשמעינן עגלה בשחיםה כשרה דתימא ר"ש היא אמר רבא מנא אמינא לה מדתנן ייעגלה ערופה אינה כן 🐠 יעד שלא נערפה תצא ותרעה בעדר ואי אמרת מחיים אמאי תצא ותרעה בעדר הא איתסרא לה מחיים תני עד שלא נראית לעריפה אימא סיפא משנערפה תקבר במקומה תני משנראית לעריפה אם כן אימא סיפא שעל הספק באה מתחלה כיפרה ספיקה והלכה לה ואי מחיים עדיין לא כיפרה מ ספיקתה תנאי היא ∘דתניא נאמר מכשיר ומכפר בפנים ונאמר מכשיר ומכפר בחוץ מה מכשיר ומכפר האמור בפנים עשה בו מכשיר כמכפר אף מכשיר יז [ומכפר] האמור בחוץ עשה מכשיר כמכפר: מתני' יר"א אומר מתנדב אדם אשם תלוי בכל יום ובכל יי עת שירצה הוא היה נקרא אשם חסידים אמרו עליו על בבא בן בומא שהיה מתגדב אשם תלוי בכל יום חוץ מאחר יום כיפורים יום אחד אמר "המעון הזה אילו היו מניחין לי הייתי מביא אלא אומרים לי המתין עד שתכנם ₪ [לבית] הספק יוחכ"א אין מביא אשם תלוי אלא על יו שזרונו כרת ושגגתו

חמאת סהחייבי חמאות ואשמות ודאין שעבר

בחוץ כו' אף מכשיר ומכפר בחוץ טשה מבשיר. פירוש לפורי חלורע כמכפר עגלה ערופה (י) קשה ומנלן דמיתסרא מחיים אימא דיליף מעגלה ערופה ולפורי מלורע לחחר שחיטה וכן קשיא פרק החיש מקדש (קדושין דף מ. ושם) דמייתי מינה דלפורי מלורע מיתסרי מחיים ובקונט׳ פירש כאן אלמא סבירא ליה עגלה ערופה אסירא מחיים דכי היכי דגמר מכשיר ממכפר כל שכן דגמר מכפר מתכפר עגלה משעיר המשתלת ושעיר המשתלח ודאי אסור מחיים כשאר קדשים ודוחק יה ור"י מפרש דמכשיר בחוץ היינו משולחת ובמקלת ספרים הוא כתיב וה"פ אף בחוץ עשה מכשיר יהו משולחת דאסור בהנאה כמו עגלה ערופה והדר נילף (י) עגלה ממכשיר כי היכי דאסורה מחיים הכי נמי עגלה והכי נמי שחוטה אסורה מחיים וניחא השתא הך דקדושין ועוד מו ייל (נהך) התם על כרחך הך בנין אב דמכשיר כמכפר לא אתא אלא ללמד על לפורי מלורע דאסירי מחיים דאי לאחר שחיטה ל"ל (מ) מלא תאכלו לרבות השחוטה שמעינו איסור הנאה וא"ת (ט ולא תאכלו היכי משתמע איסור הנאה והלא הוא כתוב גבי עופות טמאין דמותרין בהנאה וי"ל כיו דגלי לן קרא דשחוטה מיתסרא סברא הוא שגם המשולחת שתאסר עד השילוח שקברה הוה ששתיהן שוות עד גמר מלוותן ואיסור שבמשולחת היינו איסור

הנאה הילכך שחוטה נמי תיאסר בהנאה וכן ל"ל בסוגיא דהתם:

עליהן יום הכיפורים חייבין להביא לאחר יום הכיפורים ₪ וחייבי אשמות תלויין פטורין שמא שבא ₪ בידו ספק עבירה ביוה"כ אפילו עם חשיכה פטור שכל היום מכפר האשה שיש עליה חטאת העוף ספק ועבר עליה יוה"כ חייבת להביא לאחר יום הכיפורים מפני יי שהיא ש מכשרת לאכול בזבחים יחמאת העוף הבאה על הספק אם משנמלקה נודע (® ז תקבר: **גמ'** מ"ם דר' אליעזר אי ס"ד חובה היא י€ מתיידע ליה אמאי מייתי חטאת אלא ש"מ נדבה היא ורבגן עולה ושלמים הוא דאתו בנדר ונדבה אבל חטאת ואשם חובה נינהו ואשם תלוי היינו טעמא דמייתי מקמי דמתיידע ליה להגן עליו דהתורה חםה על גופן של ישראל א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי דילמא אשם תלוי כעולה ושלמים ₪ מה עולה ושלמים דאתו בחובה ₪ ואתו בנדבה אשם תלוי נמי דאתי בחובה אתי נמי בנדבה א"ל עולה ושלמים עיקר בנדבה כתיבי אשם תלוי עיקר בחובה כתיב יו תני רבי יו חייא קמיה דרבא

בשנת ונאי היא ואנא דאמרי
ממרי המענא תנאי היא ואנא דאמרי
ממרי הישמאל ונאר בבר שורנו כרה של היא עין בי ב...
ממרי הישמאל ונאר במול של עולה ושקבו שת של במול ממרי במול של מולה מתי במול של מול מתי במול של מולה מתי במול מתי במול של מול מתי במול של מול מתי במול של מולה מתי במול של מולה מתי במול של מולה מתי במול של מול מתי במול מתי במול של מול מתי במול מתי במול של מתי במול של מול מתי במול של מול מתי במול של מתי במול מתי ב

ון. מור ב מיי פי״ב מ הלכה ו: מו ג מיי פיי מה מהלכות רולת הלכה ח: יז ד מיי' פ"ח מהל' שגגות הלכה א: יח ה מיי' פ"ג מהל' שגגות ים ו מיי׳ פ״ז מהל׳ פסוה״מ הל׳

מוסף רש"י

במנים אשת חלורנו ופו מוצין קח.) וחטאות מחוסרי כפרה דובין ויולדות שאינן באין אלא להכשירו החדיים להכשירן בקדשים בפנים. כל חטאות ואשמות (שם) כל הקרבנות (קדושין שם). ונאמר מכשיר ומכפר בחוץ. מכשיר בחוך, לפרי מלורע שהן לטהר (חולין שם) לפרי מלורע מכשירי בחוץ הן, שהרי חוץ לעיר נעשית מלותה ולהכשיר המלורע (קדושין שם) מכפר בחון, עגלה ערופה (שם) שעיר המשתלח (חולין שם), בפנים עשה בר מכשיר כמכפר. לא חילק בין אס מעורע לשאר אשמות (קדושין שם) צכל מיני כשרות ונוהרה שהי בה התכשירין קרנים האמורין שה בל (חווירן שם). בחרוץ נעשה משלה, תחוירן שם). בחרוץ נעשה משלה, תלפור במוס, דבני ראו המשהלה, תלפור במוס, דבני ראו יידי ראו למובח שם). אדם אשם תלוי בכל יום. שאן יידי ראו למובח שם). שבכל יום האל מובר בכל יום. שאן מהבדב בפפק חטל חבר בל יום האל מותר בפפק חטל שונה בל יום האל מותר בל יום הלא ביום האל מותר לקר ולהלו היכל דהוחות פפק ותלינו שהכשיר הכתור אם הלו ההיו הלו מה לו מהדי לכל יותל בספק חטל או מהדי לקר וותלים לה מותר לא מהי היותר הל מותר הלו מה לו מהדי לכל יותל בספק חטל או מהדי להל מה היים להלו בהלי מה בל מהל בספק חטל או מהדי להלו מהדי הלו בהלו הלו בהלו הלו בכל הלו הלו בכל הלו הלו בכל הלו הלו בכל הלו בכל הלו הלו בל הלו בל הלו בל הלו הלו בל הלו ליקרב ולאכול היכא דהוחק ספק מטא בעדים, והאי נמי אנן סהדי דכל יומא בספק חטא קאי (חודין מא). המעון הזה. שבועה (דעיד ו) בבית המהדש נשבע ורווורי ב"ב קסו.). המתין עד שתכנס לבית הספק. כלומר המתן עד למחר שיש מקלת ספק שמא חטאת היום, אבל מולאי יום הכפורים אין לחוש בכך, דהא כיפר עליו יום הכפורים על ספקו, כדאמרינן חייבי אשמות תלויין שעבר עליהן יוס הכפורים פטורין (לעיל יה). וחייבי אשמות תלויין פטורין. דיוס הכפורים מכפר עליהן (יומא פה:).

חובה היא יש מתיידע ליה אמאי מייתי חמאת אלא ש"מ
אבל חמאת ואשם חובה נינהו ואשם תלוי היינו מעמא
פן של ישראל א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי דילמא
יבה יש ואתו בנדבה אשם תלוי נמי דאתי בחובה אתי נמי
יבה יש ואתו בנדבה אשם תלוי נמי דאתי בחובה אתי נמי
מייקר בחובה כתיב יש תני רבי יש חייא קמיה דרבא
אשם
ישמאל נאח יש מרן בעוד ברי יש חייא קמיה דרבא
אשם
מייקר בחובה כתיב יש תני רבי יש חייא קמיה ושאל ליהו ספק ה מו משתל אותי מין בערוך ערן
מיישמאל נאח יש פל חיידע בערן בערי של מיידע בערי בערי מו מיידע בערי בערי מו מיידע בערי בערי מו מיידע בערי בערי מו מיידע בערי מו מיידע מו מיידע מו מיידע מו מיידע מו של חיידע מו מו מו שליו פן מלמעל הוווית כי לפיד האי להשוי שליו פן מלמעל הוווית מי איידע הוו בערי מו מהיידע וש מו של היוווים מיידע מו שליו פן מלמעל הוווית מו מו איידע מו מו של מו מו מו שווטה הוחם: מין מו השל הוווית מו מו מו הווים ו מו מו ובינו משם אלא אם יש ממכפר כיש דיליף מכפר יש חיילף מכפר יש חיילף מכפר יש חיילף מרשר מו הוומה הוא חוץ פן הספר וובינו מפרש אלא הוווית האיי במחק ביש להער של קרותו שחוטה החם: מין הווחק האיים עיקר ההוכחה הוא חוץ פן הספר וובינו מפרש אלא הוו יש מות היום הוומה הוא חוץ פן הספר וובינו מרש של אלווו שווטה החם: מין וודות הודבה או מון פן הספר וובינו מרש של אלוות שחוטה החם: מין וודות הוו מו הובה או מון פן הספר וובינו מפרש אות יינות פרי של פור אין ביה אותי ביש עין בעל הורות הוו ארץ ביה עול הייל ביה און פן הספר וובינו מרש של אלוות שווטה החם: מו ודותף הייל בהובה הוא חוץ פן הספר וובינו מרש של אורי בהא מון פו הספר וובינו משם אלא שם בידע הייל ביה און פן הספר וובינו מרש אותי ביש אליי בער בייל הייל בייל הייל